

Únor

POKÁNÍM KE KRISTU

Čiňte pokání a věřte evangeliu (Mk 1,15)

Při označování věřících popelem během bohoslužby na Popeleční středu může kněz doprovázet tento úkon buď větou z Gn 3,19: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“, nebo větou vystihující začátek Kristova kázání z Mk 1,15: „Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Obě věty obsahují myšlenky, které nás výrazně uvádějí do smyslu postní doby, vytvářejí tak podmínky k přípravě na slavení velikonočních svátků. První nás upozorňuje na pomíjivost pozemského života, druhé zdůrazňuje proměnu naší přítomnosti a nadějný výhled do budoucnosti, které nekončí tělesnou smrtí, ale směřuje do věčnosti. V této souvislosti můžeme chápat pravdivost verše z Lamartinovy básně „Rozjímání“, který je vyjádřen slovy: „Čas je tvá loď, ne tvůj domov“. Jeho parafrázi ve formě: „Život je tvá loď, ne tvůj domov“ nacházíme v úvahách sv. Terezie z Lisieux, když vzpomíná, jak se někdy cítila osamělá. Tehdy si opakovala tato slova, která v jejím srdci probouzela pokoj a sílu.

To, co čteme o pokání a umrtvování starých mnichů, budí hrůzu a snad i odpor. Zapomínáme však, že k hodnocení člověka nestačí pohled na vnější skutky. Je potřeba se vžít do vnitřního smýšlení, do mentality. Podle slov sv. Jana Klimaka patří mniši do skupiny „blažených lkajících“ (Mt 5,4), kteří pochopili, že není na tomto světě větší radosti nad slzy pokání. Klasik arménské poezie sv. Řehoř Narek se často vrací k námětu „nevýslovné radosti, která je v pláči podle Boha“ a která jediná uchrání člověka od pláče na světě, jenž bolí, trápí a mučí. Není proto divu, že byli a budou vždy ti, kteří jsou ochotni jako sv. Terezie od Jezulátka, opustit nešťastnější rodinné prostředí a jít do Říma prosit, aby jí dovolili dřív, než má dostatečný věk, zvolit život v pokání.

Význam slova *pokání* je ovšem velmi mnohoznačný. Spojujeme-li je s výrazem *metanoia*, s nímž je uvádějí v souvislosti synoptikové, znamená pokání nejvnitřnější proměnu srdce, k níž dochází působením Božího slova a s ohledem na Boží království (Mt 4,17, Mk 4,15). Avšak pokání znamená také totéž, co proměna života, které je ve shodě s proměnou srdce. Přijmeme-li tento význam, pak to, co se nazývá konat pokání, se doplňuje tímto: Přinásejte...plody hodné pokání (Lk 3,8). Celý život se stává pokáním a usiluje o to, aby stále směřoval k tomu, co je lepší. Avšak činit pokání je něčím opravdovým a účinným jen tehdy, projevuje-li se to činy a skutky pokání. V tomto smyslu znamená pokání v křesťanské teologické a duchovní mluvě askezi, tj. konkrétní a každodenní úsilí člověka, opírajícího se o Boží milost, směřující k tomu, aby ztratil svůj život pro Krista, což je jediný způsob, aby jej našel (Mt 16,24-26), aby starého člověka odložil a oblékl nového (Ef 4,23n), aby přemohl v sobě samém, co je tělesné, s tím úmyslem, aby to, co je duchovní, převážilo (1 Kor 3,1-20), aby stále stoupal od věcí pozemských k těm, které jsou ve výši, kde je Kristus (Kol 3,1n). A

tak je pokání obrat, který vyráží ze srdce a směřuje k činům, a tudíž k veškerému životu křesťanů.

V každém z těchto významů je pokání úzce spojeno se smířením, protože k tomu, aby se člověk smířil s Bohem, sám se sebou a s jinými, se požaduje, aby se ten rozpor, vězíci hluboko v duši, což je hřích, odstranil. To lze ovšem uskutečnit pouze vnitřní přeměnou či obratem, který prostřednictvím skutků lítosti přináší v životě plody.

Postní doba letos začíná poměrně brzy, už 13. února. Prožijme ji co nejlépe. Spolehlivou cestou je pokání. Cesta má svůj cíl. Tím je hlubší porozumění evangeliu a důvěrnější spojení s Kristem.

P. Lohelius

Použitá literatura:

Misál na každý den liturgického roku. Kostelní Vydří 2000

Terezie z Lisieux: Myšlenky na každý den. Nové město, Praha 2001

Reconciliatio et paenitentia. Zvon, Praha 1996.

Tomáš Špidlík: Prameny světla. Křesťanská akademie, Řím 1981.

Liturgický kalendář

Únor 2002

1. pátek	První pátek v měsíci
2. sobota	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. neděle	4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
5. úterý	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. středa	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
10. neděle	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
11. pondělí	Panny Marie Lurdské, Světový den nemocných
13. středa	POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného půstu
17. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ
22. pátek	Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
24. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ

Liturgie postní doby nás vede k vnitřní a duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícnosti a smírnému odčiňování hříchů.

V postní době je zakázáno zdobit oltář květinami, kromě 4. neděle postní, slavností a svátků.

Od Popeleční středy až do Bílé soboty včetně se vynechává v liturgických textech každé „Aleluja“.

P.L.

Oznámení

- **Katecheze dospělých a společenství mládeže** budou pokračovat **2. a 16. února** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po mši sv.
- **Na svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)** si připomeneme **60. výročí svěcení zimní kaple sv. Václava**, které se konalo 1. února 1942.
- **17. února** se bude konat **sbírka na Svatopetrský haléř.**
- **9. března 2002 v 16:00 hodin** se bude konat ve farním sále kostela sv. Jana Nep. **farní beseda** s úvodní přednáškou **PhDr. V. Bokorové** na téma **„Křesťanská výchova v rodině“**. Srdečně zveme všechny farníky, otázky výchovy se týkají nejen rodičů, ale i prarodičů a budoucích rodičů.

- **Zpráva farní charity:**

Oznamujeme, že z akce **Adopce na dálku** byly adoptovány čtyři děti, tři z Indie, a jedno z Litvy. Za farní společenství od kostela sv. Jana Nep. byly přijaty k adopci dvě indické děti, farní společenství kostela Nejsvětější Trojice přijalo k adopci dvě děti.

Tříkrálová sbírka – leden 2002

Ve čtvrtek 3.1.2002 se sešli první tři košířští koledníci a Václav Plíšek, který s rodiči vyrobil kostýmy a další rekvizity. Prvními koledníky byli Vítek Bobysud, Veronika Hojková a Terežka Hojková. Po nezbytných procedurách, obléknutí a požehnání od P. Lohela (který byl prvním a největším dárce) jsme vyrazili do ulic. První pokusy byly neúspěšné, ale už v tramvaji jsme se chytli. První štací byl chodník před supermarketem Carrefour. Celkem to šlo dokud na nás nevystartovala ochranka obchodního domu s prohlášením: "Vypadněte, toto je pozemek Carrefouru (chodník!)". Když jsem se snažil dovolat do centrály Charity, samozřejmě nikdo nezvedal telefon. Ochranka se rozrostla na tři urostlé muže v kanadách. Nakonec jsme ustoupili přesile a odešli blíže k metru. I zde se nám vedlo celkem dobře. Jistý mladý muž se po přispění do kasičky dožadoval sexuálních služeb po slečnách Hojkových, které ho s úsměvem odmítly a okouzily natolik, že věnoval na sbírku celkem 100 Kč. Teplota se pohybovala hluboko pod bodem mrazu a tak jsme po 2,5 hodinách opustili pole působnosti. Na zahřátí a odpočinek jsme využili pohostinnosti paní Křížovské.

Páteční dopoledne jsme se já a Václav věnovali přípravě k další činnosti. Václav obstaral povolení od dvou ředitelů supermarketu Carrefour a já jsem obstaral povolení na sobotu na celý den pro areál Shopping parku Zličín. Páteční koleda se rozrostla na dvě skupinky. První osvědčená zaujala pozici před Carrefourem, druhá – nováčci zaujali naši včerejší štaci. Ochranka nás a naše potvrzení kontrolovala celkem pětkrát!. Na můj dotaz, komu ležíme v žaludku, jsem odpověď nedostal. Až po páté kontrole se ve vysílačce ochranky ozval nerudný hlas: „Který debil je pořád kontroluje, vykašlete se na ně!“ Od té doby nás nechala ochranka na pokoji. Nováčci nevydrželi zimu a tak jsme vybírání ukončili po dvou hodinách. Za týden jsme se dozvěděli, že díky nám v sobotu před Carrefourem mohli nerušeně vybírat kolegové od sv. Václava.

Sobotní sbírka trvala 5 hodin. První skupinu jsem vysadil ve Zličíně u Tesca v 10,30. Ale nebyli jsme sami. Králů zde již bylo několik. I vyrazil jsem pro další skupinu. Ale ejhle, při cestě do Tesca jsem byl stavěn orgánem, který mě pokutoval za nerozsvícená světla. Nakonec přihlédl k mé lítosti a skutečnosti, že jdu vybírat na charitu a udělil mi pokutu 200 Kč. Po příjezdu k Tescu

následovala dosti ostrá diskuse s další početnou skupinou králů. No, nakonec jsme se dohodli. Jedna naše skupina obsadila Ikeu, další východ z Tesca, třetí jsem poslal ke Globusu. Postupem času se z tří koledníků stávali dva či jeden, ale nepolevovali jsme. K příspěvku na charitu jsme přiměli i několik skupin cizinců (Poláků, Slováků, Asiatů a Rusů). Moje prosba byla standardní: poor people, old people (chudí lidé, staří lidé). Mohu říci, že jsme měli úspěch. Zde jsem dostal nejvyšší jednorázovou částku 1.000 Kč. Postupem času se moje kasička naplnila tak, že už tam nešly dát ani mince. I zoufale jsem volal o další. Moje žádost byla vyslyšena a tak jsem dále pokračoval. Ke Globusu jsem poslal posilu. Jeden

dárce projevil žádost o můj pěvecký projev. Po mém dotazu, jestli si chce poškodit sluch, od tohoto přání upustil. Ve čtyři hodiny jsme sbírku ukončili.

Děkuji všem, kteří se společně se mnou podíleli na úspěšné realizaci této sbírky: Tereza, Veronika, Tomáš, Honza F., Honza V., Adam, Václav D., Václav P.

Dále děkujeme všem, kteří na tuto sbírku přispěli.

Vít Bobysud

Naši košířští koledníci vybrali celkem 36.873 Kč a umístili se v horní polovině žebříčku pražských králů. Blahopřejeme a děkujeme.

Oslavujeme, vzpomínáme, děkujeme

V letošním roce 2002 oslaví **naš košířský kostel sv. Jana Nepomuckého** malé jubileum. Bude to totiž **60 let od jeho vysvěcení a od zahájení pravidelných bohoslužeb**. Není to dlouhá doba na kostel. Jsme spíše zvyklí obdivovat kostely staré několik století z doby gotiky nebo baroka nebo aspoň z 19. století. Ale i takovým kostelům bylo někdy 60 let a lidé, kteří tehdy žili, si to jistě s radostí připomenuli. I my si dnes jubileum našeho kostela připomínáme s radostí. A je nás ještě dost, kteří si ten začátek pamatujeme. A všichni, pamětníci i ti mladší, jsme za něj vděční.

Připomeneme si ty události v letošním farním listě několikrát. Pramenem jsou stručné zápisy ve farní kronice, ale hlavně je to výborná zpráva o historii stavby kostela, kterou v r. 1955 napsal (na základě dalších pramenů) pan Krušina a která bude hlavním zdrojem našich informací.

Podívejme se dnes trochu na historii myšlenky postavit v horních Košířích kostel a cestu k uskutečnění této myšlenky. V době po první světové válce s rozvojem výstavby nových čtvrtí v Košířích a pro potřeby věřících z Motola začala být pocítována potřeba postavení kostela v horní části Košíř. Košířský katecheta P. Snížek s kroužkem věřících založili 18. října 1928 Kostelní spolek katolíků v Košířích. Cílem práce bylo postavení kostela. Byl to velký cíl, který obsahoval řadu úkolů:

- shromáždit potřebné finanční prostředky na zakoupení parcely i na stavbu samu,
- obstarat vhodný návrh stavby,
- získat stavební povolení a stavbu provést,
- kostel udržovat a zachovávat.

Různými cestami bylo brzy získáno 250.000 Kč. První myšlenkou bylo získat dřevěný kostel z Podkarpatské Rusi od řeckokatolické církve. Ale náklady na zakoupení kostela i na jeho přestěhování byly příliš velké. V důsledku tohoto nezdaru P. Snížek rezignoval na funkci jednatele spolku. Činnost spolku na nějakou dobu utuchla.

Dne 1. ledna 1934 byl farářem v Košířích ustanoven P. Václav Chlumský. Práce ve spolku zase začala a byla provedena velká finanční sbírka. Tehdy se uvažovalo o stavbě charitativního ústavu, při němž by měla být i kaple nebo menší kostel, který by sloužil i ostatním věřícím. Začal se vyhledávat pozemek. Nejlépe vyhovoval pozemek na jižní straně Košířského náměstí, kde stály provizorní školní pavilóny. Pozemek patřil městu Praze. Spolek podal 8.11.1935 žádost o odprodej pozemku. Vyřízení se protahovalo a žádost byla dne 29.11.1937 zamítnuta. Po mnoha dalších intervencích a po předložení nového návrhu na stavbu, který provedl architekt ing. Jaroslav Čermák bylo rozhodnutím z 16.1.1939 místo pro kostel Kostelnímu spolku prodáno.

Pražský arcibiskup kardinál Kašpar snahu spolku podpořil velkým peněžitým darem a podpořil také návrh arch. Čermáka.

Mezitím došlo k okupaci a zřízení Protektorátu a později vypukla válka. To i další okolnosti způsobily další zdržení, ale 1. října 1939 byl po pobožnosti u sochy sv. Václava na staveništi proveden první výkop. Tehdy bylo také rozhodnuto, aby kostel byl zasvěcen sv. Janu Nepomuckému. Konečné schválení definitivního návrhu stavby bylo vydáno

13. ledna 1940. Dne 28. dubna 1940 došlo v Kostelním spolku ke změnám. Předsedou se stal prof. Antonín Novák, jednatelem František Dobeš a pokladní Milada Večerníková. Ve vedení zůstal i P.Chlumský.

Bylo rozhodnuto stavbu zahájit ihned a již za tři dny zahájila firma František Couf stavbu opěrné zdi. Dne 11. prosince téhož roku byla položena poslední cihla na 55 m vysoké věži. Přestože se v době války projevoval nedostatek materiálu i pohonných hmot a činnost českých spolků byla okupačními úřady zakázána, stavba dobře pokračovala.

Citujeme nyní z farní kroniky, kterou psal P. Chlumský: „Ve stavbě kostela sv. Jana se pilně pokračovalo, ač se stavby různými zákony omezovaly.“ (poslední zápis z r. 1941). **„Dne 1. února byla benedikována kaple sv. Václava v novém kostele J. M. Dr. Boh. Opatrným.“** (první věta z r. 1942).

Bylo to v neděli a tím byly v kostele sv. Jana Nepomuckého zahájeny pravidelné bohoslužby, které trvají dodnes a věříme, že budou trvat mnoho století.

Do oltáře kaple byl vložen kámen ze zrušené kaple sv. Rocha na Malostranském hřbitově. Oltář byl zatímne umístěn na severní (úzké) stěně. Zařízení bylo skromné a většina věřících při bohoslužbách stála, ale bývalo tam nabit.

Počítalo se ovšem s pozdějším umístěním oltáře u delší stěny, tak jak to známe dnes. Kaple je vybavena jednoduše. Severní stěna je vymalována opakujícím se motivem svatováclavské orlice a střední řada stropních světel je zasazena do štukových symbolů sedmi svátostí.

Obrázek na reprodukci byl vydán k vysvěcení kaple svatého Václava a na jeho zadní straně je tento text:

Hospodin-li domu nebuduje, nadarmo pracují, kdož staví. Žalm 126. – Na památku vysvěcení kaple svatého Václava při novém kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze-Košířích. Dne 1. února 1942. – Svým příznivcům věnuje Kostelní spolek katolíků v Košířích.

M.P.

Naši světcí

Svátek Stolce sv. Petra

Hlavní svátek nejsvětějších apoštolů Petra a Pavla je 29. června. Kromě toho jsou však v liturgickém roce dva menší svátky věnované těmto apoštolům. 25. ledna je to svátek obrácení sv. Pavla, na který jsme zaměřili pozornost v minulém čísle. Církev si v něm připomíná významnou událost nejen pro osobní život apoštola národů, ale i pro dějiny Církve. 22. února si zase Církev uvědomuje mimořádné poslání, které světil sv. Petrovi Ježíš Kristus pro zachování víry a jednoty božího lidu.

Tento svátek se však nevztahuje na nějaký hmotný stolec, ale na hodnost, funkci, kterou se svatý Petr stal hlavou apoštolského sboru a hlavou Církve. Biskupský stolec v katedrále je symbolem učitelského, kněžského a pastýřského poslání. Jde o úkol učit, posvěcovat a vést. Totéž platí o římském biskupském stolci svatého Petra a jeho nástupců. O Petrově stolci píše severoafrický biskup sv. Cyprián ve 3. století: „Je jeden Bůh, jeden Kristus, jedna Církev a jeden stolec (cathedra) založený na Petrovi Kristovým slovem“ (Ep.43,5). Slovem Krista je zde míněn výrok Pána Ježíše u Césareje Filipovy, kde říká Petrovi: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude

rozvázáno na nebi." (Mt 16,13-19). Úryvek se opírá o tři symboly: skálu, klíče, „svázat-rozvázat“. Petrova služba je „základem, skálou pro celou budovu Božích vyvolených. Klíče jsou symbolem výkonné moci, jak administrativní, tak právní nebo učitelské. Petr bude rovněž cestou, po níž se bude Kristovo slovo a jeho spásonosné působení dále rozlévat na křesťanské společenství. „Svazovat a rozvazovat“ představuje konkrétní uplatnění moci „klíčů“. Zásahy apoštola vykládají a v čase a mezi lidmi zpřítomňují Kristovu spásonosnou vůli. Nejde tu jen o moc odpouštět hříchy, ale je to mnohem širší prohlášení o úkolu napomínat, povzbuzovat, formovat a přinášet spásu, kterým má církev sloužit věřícím (Mt 18,18).

Jiný starokřesťanský autor uvádí: „ V městě Římě byl svěřený jako prvnímu biskupský stolec Petrovi, na tomto stolci seděl Petr, hlava všech apoštolů, ... a tímto jediným stolcem se zachovává jednota všech“ (De schismate Donatistarum, II, 2; PL 11,947). Slovy „Petrův stolec“ (cathedra Petri) se označuje prvenství a jednota v církvi.

Svátek Stolce svatého Petra se slavil v Církvi už ve 4. století, a to 22. února. Podle tradice to byl den, v němž se sv. Petr ujal správy římského biskupství. Později se z praktických důvodů (aby se nezasahovalo do postní doby) přeložil svátek na 18. ledna. Ponechal se i 22. únor, ale jako méně významná připomínka „Antiochejského stolce sv. Petra“ na památku působení sv. Petra v Antiochii. Liturgická obnova po II. vatikánu odstranila tuto dvojítoť a znovu uvedla původní jediný svátek „Stolce sv. Petra“ na den 22. února.

P. Lohelius

Použitá literatura:

R. Ondruš SJ: Blízcí Bohu a lidem, Tatran, Bratislava 1991
Misál na každý den liturgického roku, Kostelní Vydří 2000

Poznááme naše farníky

V této rubrice jsme doposud košířským farníkům přáli, nebo jsme se s nimi loučili. Dnes bychom chtěli spojit obojí dohromady.

19. leden byl pro našeho farníka **Vojtěcha Plíška** dnem svatebním. V louňovickém kostele si s Magdalenou Kahounovou udělili svátost manželství a slíbili si lásku, úctu a věrnost.. Doprovázeli je tam také někteří košířští farníci, kteří mají ještě v živé paměti krásný výhled z rozhledny na nedalekém Blaníku při našem farním zájezdu v Jubilejním roce 2000. Mezi kněžími u oltáře byli přítomni také P. Lohel a P. Jan Dlouhý.

Vojtěchovi chceme při této příležitosti poděkovat za jeho dvacetiletou ministrantskou službu u oltáře a také za odbornou práci se zahradnickými úpravami v okolí našeho kostela.

Oběma také děkujeme za všechnu práci v jejich poslání pomáhat nemocným a postiženým lidem.

Popřát chceme Vojtěchovi a Magdaleně na jejich společné cestě ve dnech svátečních i všedních hodně lásky, radosti, trpělivosti a Božího požehnání v jejich novém domově v Benešově.

Košířští farníci

Vydává:	Řím. kat. Košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., Z.Brůček, S. Dobeš, V.Plíšek, M.Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků

Neprodejné